

הקוראן המפואר

פסוקים נבחרים

PUBLISHED BY
ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LIMITED

© 1988 ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

ISBN 1 85372 058 5

Printed by
RAQEEM PRESS
Islamabad, Sheephatch Lane, Tilford, Surrey U. K.

מ א ה ש נ ה

לקיום התנועה האיסלאמית-אחמדית בעולם

מתנה קדושה זו מוגשת מאת המאמינים המוסלמים-אחמדים המייצגים את נשמתו הטהורה של המאמין "בלאל" כשהם סובלים מתלאות ועינויים למען "אללה" ומהם כאלה אשר נפלו קרבנות על לא עוול בכפם זולתי דביקותם במלה הטובה, היא מלת העדות שאין אלוה מלבד "אללה", ומוחמד שליחו".
וחפצם להפיץ אותה בעולם כולו.

ה ק ד מ ה

לכל פסוק בקוראן משמעותו הפשוטה והברורה, וניתן לגבש במידת מה תפיסה לגבי מטרתו הנעלה, אפילו מתוך קריאה ראשונה של התרגום. בנוסף לכך כל פסוק מהווה חלק ממבנה הרמוני מיוחד, אך בעל אפיקים מרובים הנושאים משמעויות רבות ומרובות אם כי נסתרות יחסית. על ידי כך עומד כל פסוק בקשר מתמיד עם הפסוקים והפרקים שקדמו לו וגם עם אלה הבאים בעקבותיו, בדומה למערכת תקשורתית רבת אפיקים. בכך מתגלים לפנינו שני דברים:

א) יהיה התרגום קפדני ואמין, כאשר יהיה, הוא יכול לסייע לנו רק באופן חלקי בהעברת המסר של ספר כה רב גווני ועשיר דוגמת הקוראן. לאמיתו של דבר אין תרגום שיוכל להעביר לקורא את מלוא המסר הכלול בטקסט המקורי.

ב) לאור האמור לעיל, קשה עוד יותר לבחור מתוך הקוראן מספר מוגבל של פסוקים הדנים בנושא מסוים, ולראות בהם מייצגים בלעדיים המייצגים באורח מושלם אותו הנושא ומסבירים אותו באופן מלא. מהסיבות הללו לא ניתן, למשל, לבחור במספר פסוקים מן הטקסט הקדוש ולומר כי הם המייצגים את המערכת הכלכלית במלואה, כפי שחווה אותה הקוראן, מפני שהפילוסופיה המלווה את המערכת הכלכלית האיסלאמית משתרעת על פני חלקים נרחבים בקוראן, שאינם קשורים במישרין לנושא הכלכלי גרידא. עם זאת, כשמתבוננים בעובדה שלמרובית אוכלוסיות העולם, המדברות שפות שונות המשתייכות לקבוצות תרבותיות ואטניות שונות, עדיין לא נתאפשרה גישה ללימוד ספר נפלא זה מתברר עד כמה דחוף ונחוץ הדבר. למעשה, זוהי טרגדיה שבמשך 1400 שנה לא תורגם הקוראן אלא ל-65 שפות, בעוד שכתבי הקודש (התנ"ך והברית החדשה) תורגמו ל-1808 שפות (על פי דיווחי האירגונים הביבליים).

לאור מצב זה, החלה התנועה האיסלאמית-אחמדית בהגשמת מפעל כביר ואציל: לתרגם את הקוראן ל-50 שפות ידועות ומדוברות בעולם עד לשנת 1989, שהיא שנת יובל המאה ליסוד התנועה. ובעוד עבודת התרגום נמשכת, שוקדת התנועה להציג את הקוראן, ולו בצורה חלקית לדוברי שפות אחרות רבות. ולשם כך נעשתה בחירה נבונה של פסוקים, המסבירים נושאים מרכזיים בתורת האיסלאם, ולתרגומם עבור אותם עמים שעדיין אין להם כל ידע, או שיש להם ידע חלקי בלבד על האיסלאם.

אנו תפילה ותקווה שניסיון זה יענה לשאיפות אלה הצמאים לידע, ויעורר בהם גם רצון ללמוד ולהכיר יותר את ההנחיה האלוהית, כפי שהיא מובאת בקוראן הנושא את ההתגלות האלוהית המושלמת.

הפסוקים שנבחרו למטרה זו דנים בנושאים הבאים :

1. אללה - אלוהים
2. המלאכים
3. הקוראן המפואר
4. הנביאים
5. מוחמד - נביא האיסלאם
6. עבודת אלוהים
7. הצום
8. זכאת - מתן צדקה
9. עקרונות בסיסיים של המערכת הכלכלית
10. איסור הריבית
11. העליה לרגל למכה
12. הפצת האמונה
13. מוסר ואתיקה
14. "גי'האד" - מאמץ עליון למען אלוהים
15. תכונות המאמינים
16. שוויון זכויות בין הגבר והאשה
17. נבואות
18. התבוננות בטבע
19. קריאות תפילה
20. פרקים קצרים מן הקוראן - לשינון

בעזרת השם, התנועה האחמדית השלימה עד כה תרגום הקוראן כולו לשפות הבאות :
אנגלית, דנית, הולנדית, בנגאלית, פאנטית, פיגית, צרפתית, גרמנית, גורמוקית
האוסאווית, הינדית, אינדוניסית, איטלקית, קוקוויית, לוגאנדית, פורטוגיזית רוסית,
איספרנטו, סואחילית, שוידית, אורדית וורובאית.

אנו גם מודיעים בשמחה כי התרגומים ל-20 שפות נוספות נמצאים בשלבי הכנה לפירסום
ויוצאו לאור בקרוב, ואלה הם :

אלבאנית, אסאמית, ארית, סינית, גוג'ראתית, יפאנית, קורית, מלאיאלאמית, מאנדאלית
מראתית, נורויגית, פושטווית, פולנית, סינדהית, ספרדית, תאמילית, טאלינווית
ויטנאמית וכנארתית.

להשגת תרגומי הקוראן לשפות השונות אפשר לפנות למפיץ או למרכזי התנועה המצויים
בארצות שונות בעולם.

יש לציין כי הכותרות המובאות בראש הטקסט הקוראני אינן חלק ממנו.

מבחר הפסוקים המובאים בקובץ זה נעשה בידי **מירזא טאהר אחמד**, מנהיגה העולמי של
התנועה איסלאמית-אחמדית.

S.H. ABBASI
Vakilut Tasneef & Nazir Ashaat
LONDON

1.

אללה – אלוהים

"אללה" הוא שמה של הישות העליונה.

בלשון הערבית אין מלה זו משמשת לציון ישות אחרת כלשהי.

בשפות אחרות מציינים שמות האלוהים, בדרך כלל, תכונות או תארים, ולעתים קרובות מופיעים השמות בלשון רבים.

ואילו בערבית השם "אללה" משמש אך ורק בלשון יחיד.

למרות שאין בעברית מלה מקבילה לשם "אללה" כאמור לעיל, נשתמש בקטעי התרגום האלה בשם "אלוהים", המקובל בעברית, כאשר הכוונה היא תמיד ל"אללה".

1 בשם אלוהים הרחמן והרחום.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2 השבח לאלוהים ריבון העולמים.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

3 לרחמן ולרחום.

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

4 לאדון יום הדין.

مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ

5 אותך אנו עובדים ובך ניעזר.

إِيَّاكَ تَعْبُدُ وَإِيَّاكَ تَسْتَعِينُ

6 הנחנו באורח מישרים.

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

7 באורח אלה אשר חננת

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

לא באורח אלה שהחרון עליהם,
ולא של התועים.

الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

(פרשת הפתיחה 1: 1-7)

الفاتحة : 1 - 7

2 כל אשר בשמים ובארץ משבח את אלוהים שהוא
העזוז והחכם.

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْعَلِيمُ

3 לו מלכות השמים והארץ, מחיה וממית, והוא הכל
יכול.

لَهُ مَلَكُوتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يَحْيِي وَيُمِيتُ ۚ

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

4 הוא הראשון והאחרון, הנגלה והנסתר, והוא היודע

כל.

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۚ وَهُوَ

يَعْلَمُ كُلَّ شَيْءٍ ۖ عَلَيْهِ

5 הוא אשר ברא את השמים ואת הארץ בששה ימים, ואחר כך התנשא על כס המלכות, יודע אשר חודר לארץ ואשר יוצא ממנה, ואשר יורד מהשמים ואשר יעלה אליהם, הוא עמכם בכל מקום אשר תהיו, ואת מעשיכם הוא רואה.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
 أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ۚ يَعْلَمُ مَا يَلْحِظُ فِي
 الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
 السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا ۚ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا
 كُنْتُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
 لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَاللَّهُ
 تَزَجُّمُ الْأُمُورِ

6 לו מלכות השמים והארץ, ולא־לוהים הכל חוזר.

7 מחדיר את הלילה בתוך היום ואת היום בתוך הלילה, ואת אשר בלבבות ידע

يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي
 اللَّيْلِ ۚ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
 آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
 مُسْتَقْلِقِينَ فِيهِ ۖ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
 أَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ

8 האמינו באלוהים ובשלחו, ותרמו מאשר ירשתם, כי אכן אלה מכם אשר האמינו ותרמו להם שכר גדול.
 (פרשת הברזל 8-2: 57)

الحديد 2-8

2 כל אשר בשמים וכל אשר בארץ משבח את אלוהים; כי לו המלכות ולו התהילה והוא הכל יכול.

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ لَهُ
 الْمُلْكُ ۚ لَهُ الْخَمْدُ ۚ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ ۚ
 وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

3 הוא אשר בָּרָאֲכֶם, מכם כופר ומכם מאמין, ואת מעשיכם הוא רואה.

4 ברא את השמים ואת הארץ על צדק, והיטיב ליצור לכם צורה, ואליו הדרך לשוב.

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ وَصَوَّرَكُمْ
 فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ ۖ وَاللَّهُ الْمَصِيرُ
 يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ
 وَمَا تَعْلِنُونَ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
 التغابن 2-5

5 יודע את אשר בשמים ואת אשר בארץ, ויודע את אשר תסתירו ואת אשר תודיעו גלוי ויודע את אשר בלבבות.

(פרשת המִקְוָה 5-2: 64)

96 אלוהים פולח הגלעין והחרצן, מוציא את החי מבין תמותה, ומוציא את המת מן החי הוא אלוהים, וכיצד אפוא, תעזו לסטות?

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى ۚ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
 الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ۚ ذَلِكُمْ اللَّهُ
 قَالِي تَوْفِكُونَ

97 בוקע השחר, וקבע את הלילה למנוחה, ואת השמש והירח לחשבון מועדים, הוא חישוב העוזז היודע.

قَالِقِ الْأَرْضِ بِالْحَبِّ ۚ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا ۚ وَالشَّمْسُ

98 והוא אשר קבע לכם את הכוכבים למען תגלו בהם דרך בחשכת היבשה והים, אכן הבהרנו את האותות לאנשי ידע.

99 והוא אשר הקים אתכם מנפש אחת, דרך אב ואם (והכין אתכם לחיי העולם הזה ולחיי העולם הבא), אכן הבהרנו את האותות לאנשי בינה.

100 והוא אשר הוריד מהשמים מים ונוציא בהם נבטי כל צמח. הוצאנו בהם ירק שממנו נוציא גרעינים ערוכים, ומשלוחות התמר אשכולות פרים המשתרבבים, וגנות עֵנָב וזית ורימון, דומים ולא דומים. הביטו אל פריו כְּנוּבָּ וּבְנָמְלוּ, אכן בזה אותות לאנשים מאמינים.

101 וקבעו את השדים שותפים לאלוהים שהוא בראם; וייחסו לו בבערותם, בנים ובנות אולם ישתבח ויתעלה שמו מעל למה שהם מייחסים.
(פרשת המקנה 96-101)

256 אלוהים, אין אלוה מלבדו, החי והקיים, לא תשיגהו שינה ולא תנומה, כל אשר בשמים ואשר בארץ לו הוא, מי הוא אשר יתן לפניו אם לא ברצונו? יודע מה לפנייהם ומה אחרייהם, והמה לא ישיגו מאומה מחכמתו כי אם מאשר חפץ. עד קצה שמים וארץ כסאו ולא תכבד עליו שמירתם, והוא הנעלה והאדיר.

(פרשת הפרה 2: 256)

وَأَقِمَّ رَحْمَةً لِّكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

וְهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْيَوْمِ. قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

וְهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ. قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ

וְهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً, فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا يُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا, وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْحِهَا قَنَاطٌ دَانِيَةٌ وَجَعَلْنَا مِنْ أَغْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ. أَنْظِرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ. إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ. سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ

الانعام: 92-101

إِنَّ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ. مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ. يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ. وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمُوتِ وَالْأَرْضَ. وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

البقرة: 256

23 הוא אלוהים אשר אין אלוה מלבדו, יודע הנסתר והגלוי והוא הרחמן והרחום.

24 הוא אלוהים אשר אין אלוה מלבדו, הוא המלך הקדוש, עושה השלום, הנאמן המהימן העוזר, הגיבור והמתנשא, ישתבח אלוהים, הנעלה מעל לכל מה שמשתפים אליו.

25 הוא אלוהים היוצר, הבורא, ונותן הצורה, ולו היפים בשמות, ישבח אותו כל אשר בשמים ובארץ, והוא העוזר והחכם.

(פרשת האספה 25-23: 59)

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَ
الشَّهَادَةِ ۚ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ أَلَمَلِكُ
الْقُدُّوسُ وَسَلَامُ الْمُؤْمِنِ الْمُهَيَّمُونَ الْعَزِيزُ
الْجَبَّارُ النَّدِيرُ ۚ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى ۚ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَ
الْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

الحشر: 23-25

2.

ה מ ל א כ י ם

פירושו המקורי של המונח "מלאך" הוא שליח, ומכאן מובנת מטרת יצירת המלאכים. המלאכים הם נושאי דברו ומגשימי רצונו של "אללה" בעולם. הם חלק מתוכניתו לממש רצונו בעולמות הרוחניים והגשמיים.

השפעת המלאכים בעולמות הרוחניים פועלת במישרין וללא אמצעי. הכופר במציאותם ופעולותיהם של המלאכים חוסם, אפוא, את דרכו של האור האלוהי הזוהר על העולם.

2 התהילה לאלוהים בורא השמים והארץ, עושה את המלאכים שליחים בעלי כנפיים, שניים, שלושה וארבעה, יוסיף בבריאה את אשר ירצה, אכן אלוהים הכל יכול הוא. (פרשת המלאכים 2: 35)

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ
الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا أُولِي أَجْنَحَةٍ مَّثْنَى وَثُلَاثَ
وَرُبْعَ، يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ، إِنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

فاطر: 3

98 אמור: מי זה אויב לגבריאלי? הן הוא אשר הורידו על לבבך על דעת אלוהים לקיים את אשר נגלה לפניו ולהיות נְחִיָּה ובשורה למאמינים.

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلْجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى
قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَ
هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ
مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَ
جِبْرِيلَ وَمِيكَلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ
لِّلْكَافِرِينَ

البقرة: 98-99

178 לא זאת תמימות דרך, כי תסבּו פניכם בתפילה מזרח ומערבה, כי אם הוא תמים דרך אשר מאמין באלוהים וביום האחרון, ובמלאכים ובספר ובנביאים, ואשר נותן הונו באהבתו אותו, לקרובים וליתומים ולעניים

كَيْسَ الْبِرِّ أَنْ تَوَلَّوْا وَجْوهَكُمْ قِبَلَ
الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَ
النَّبِيِّينَ، وَأَتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَ
الْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ

ולעובר אורח ולעניים בפתח ובפדיון שבויים ואשר עורך תפילה ונותן צדקה, והמקיימים דברים כאשר נדרו, והמבליגים בצרה ובמצוקה ובעת אסון, אלה הכנים, ואלה הם יראי שמים.

السَّائِلِينَ فِي الرِّقَابِ، وَأَقَامَ الصَّلَاةَ
وَأَتَى الزَّكَاةَ، وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا
عَاهَدُوا، وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالْقَسَاءِ
وَحِينَ الْبَأْسِ، أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا،
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ٥

البقرة : ١٧٨

286 השליח מאמין במה שהורד אליו מאת ריבונו וכן המאמינים. כולם מאמינים באלוהים ובמלאכיו ובספריו ובנביאיו.

(פרשת הפרה 286, 178, 99, 98:2)

أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ
وَأَلْمُؤْمِنُونَ، كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ٥

البقرة : ٢٨٦

76 אלוהים יבחר לו מן המלאכים שליחים ומבני האדם. אכן אלוהים שומע ורואה.

(פרשת העליה לרגל 76:17)

اللَّهُ يُضْطَفِنِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَ مِنْ
النَّاسِ ٥ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ٥

الحج : ٧٦

137 המאמינים! האמינו באלוהים ובשליחו ובספר אשר הוריד לשליחו, וכן בספר אשר הוריד מקודם. וכל הכופר באלוהים ובמלאכיו ובספריו ובשליחו וביום האחרון תעה תעייה.

(פרשת הנשים 137:4)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ
الَّذِي أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ، وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ
وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ٥

النساء : ١٣٧

3. הקוראן המפואר

"קוראן" הוא השם אשר "אללה" בעצמו נתן לספר אשר נגלה לנביא הקדוש של האיסלאם והמכיל את החוק הנצחי של המין האנושי.

פירושו של המונח "קוראן" הוא "ספר המיועד לקריאה", ואכן הקוראן הוא הספר הנקרא ביותר בעולם.

פירוש נוסף של המלה "קוראן" הוא "מסר המיועד לכל העמים".

הקוראן הוא ספר ההתגלות היחיד ששליחותו אינה מוגבלת לעם או לזמן. בעוד שאר ספרי ההתגלות מיועדים לציבור מוגבל או לתקופה מסוימת, פונה הקוראן לכל אדם באשר הוא ותקפו לכל זמן.

الْقُرْآنُ

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ ۚ فِيهِ ۚ هُدًى

لِّلْمُتَّقِينَ ۝

البقرة : ۲-۳

لَّيْسَ أَقْرَأُكَ كَرِيمًا ۝

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ۝

الواقعة : ۷۸-۷۹

فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ۝

البيّنة : ۴

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْكِتَابِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ ۖ

تَقْدِيرُهُ مِنْهُ جُلُودُ الْاَدْنَىٰ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ

ثَلَاثِينَ جُلُودًا هُمْ وَ قُلُوبُهُمْ اِلَىٰ ذِكْرِ اللّٰهِ ۝

ذَٰلِكَ هُدًى اِلِلّٰهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَن

يُضِلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ۝

الزمر : ۲۴

حَمْدٌ ۝

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝

لَا تَجْعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝

2 אלף, לאם, מים.

3 ספר זה אין ספק בו, נחיה הוא לשומרי נפש.

(פרשת הפרה 2: 3)

78 זהו אכן קוראן נכבד.

79 בספר שמור.

(פרשת המאורע 78-79: 56)

4 יש בהן הוראות קיימות לעד.

(פרשת ההוכחה 98: 4)

24 אלוהים הוריד את הטוב בדברים כספר מותאם,

פסוקים מופתיים, המביא רטט בעור אלה היראים מריבונם. אחרי כן ירפו עורותיהם ולבוותיהם לזכר אלוהים, זהו אורח אלוהים ינחה בו את אשר ירצה, ואת אשר אלוהים יתקעהו אין כל מנחה באורח מישרים.

(פרשת המחנות 24: 39)

2 תא. מים.

3 נשבע אני בספר הנהיר.

4 שאכן ערכונו כקוראן ערבי למען תבינו.

5 ואכן הוא שמור בידינו, במקור הראשון, נשגב וחכם.

(פרשת פאר הזהב 5-2: 43)

73 הנה אנו הצענו את הנאמנות לשמים ולארץ ולהרים והם מאנו לשאתה, ונבהלו מפניה, ונשאה האדם. אכן האדם רשע ונבער הוא.

74 למען יעניש אלוהים את המתחסדים ואת המתחסדות, את הכופרים באלוהים ואת הכופרות וימחול אלוהים למאמינים ולמאמינות, כי אלוהים סולח ורחמן. (פרשת בעלי הברית 74-73: 33)

89 אמור: לו גם יבואו בני האדם והגיון והשדים יחד למען יביאו ספר קוראן הזה - לא יביאו כמוהו ואם גם יעזרו איש לרעהו.

90 אנו הבהרנו לאנשים את הקוראן הזה בכל משק, אך רובם סירבו לקבל זולתי הקפירה. (פרשת מסע הלילה 90-89: 17)

18 הייתכן ספק כלשהו בנביא מוחמד אשר אתו מופת מאת אלוהיו. ונלווה אליו עד ממנו מלפניו ספר משה, מורה דרך ורחמים, אכן יאמינו בו אלה האמנים מדת משה, ואלה שיכפרו בו מעובדי האלילים, האש גורלם. אל תהיה אפוא, בספק ממנו כי הוא האמת מאת אלוהיך אך מרבית האנשים אינם מאמינים. (פרשת הוד 18: 11)

93 אכן זהו ספר אשר הורדנוהו, מבורך ומקיים את אשר הורד לפניו, ולמען יזהיר את אם הערים ואת אלה אשר סביב לה. (פרשת המקנה 93: 6)

وَرَأَيْتُهُ فِي الْكِتَابِ كَذِبًا لَعَلَّيْ حَكِيمٌ ۝
النَّخْرُوت : ۲- ۵

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَ
الْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا
أَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ
ظَلُومًا جَاهِلًا ۝

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
الْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ۝

الاحزاب : ۷۳- ۷۴

قُلْ لِّمَنِ اجْتَمَعَتِ الْأَنْفُسُ وَالْحِجَةُ عَلَى
يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ
وَلَوْ كَانَتْ بِخَصْمِهِ لَبيِّعُ ظَاهِرًا ۝

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ ۚ فَاذْكُرُوا النَّاسَ لَا تَكْفُرُوا ۝
بئى اسراءيل : ۸۹- ۹۰

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتٍ مِّن رَّبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ
مِّنْهُ وَمِن قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۚ
أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۚ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ مِّن
الْأَحْزَابِ قُلْتُمْ مَوْعِدُهُ ۚ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ
مِّنْهُ ۚ إِنَّهُ الْحَقُّ مِمَّن رَّبِّكَ وَلَكِن أَكْثَر النَّاسِ
لَا يُؤْمِنُونَ ۝

هود : ۱۸

وَهَذَا كِتَابٌ أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُّصَدِّقُ
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ
وَمَنْ حَوْلَهَا ۚ

الانعام : ۹۳

4 היום השלמתי לכם את דתכם, ונתתי לכם את
 חסדי עד תום, ורציתי לכם את האסלאם לדת.
 عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ
 فِي يَوْمٍ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ
 (פרשת השלח 4:5)
 البائدة : ٤

156 וזהו ספר אשר הורדנוהו מבורך. לכן נהגו על פיו
 וייראו את אלוהים למען תרוחמו.
 وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ
 وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ
 (פרשת המקנה 156:6)
 الأنعام : ١٥٦

83 עם הקוראן אנו מורידים מרפא ורחמים
 למאמינים, אך לכופרים הוא יוסיף אך אבדון.
 لِّلْمُؤْمِنِينَ «وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا
 خَسَارًا»
 (פרשת בני ישראל)
 بَنِي إِسْرَءِيلَ : ٨٣

4.

הנביאים

הקוראן קובע ש"אללה" שלח דברו לכל העמים ומאשר בכך את דברי הצדק והאמת של הנביאים.

נביאים רבים נשלחו לעמים שונים בתקופות ההיסטוריה על מנת להנחותם בדרך אללה. הנביא מוחמד הוא אחרון הנביאים – המחוקקים ותורתו מכילה את כל כתבי-הקודש שקדמו לה.

הנבואה עודנה נמשכת, אבל אך ורק באיסלאם. אולם דברי הנביאים עתה הם רק כמראה המחזירה אורו של הנביא מוחמד ואין בהם תורה חדשה.

הקוראן הקדוש אינו מסתפק בתיאור תכונותיה החיוביות של הנבואה, הוא מתאר גם את האופי השלילי של ההתגלות.

השם "פרעה" בקוראן מסמל את ההתנגדות לנבואה.

أَلَمْ يَضْطَرِّفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ

الحج : ٧٢

76 אלוהים בוחר לו מן המלאכים שליחים ומבני האדם, אכן אלוהים שומע ורואה.

(פרשת העליה לרגל 76: 22)

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا
اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۖ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى
اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ ۚ
فَقُسِرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

النحل : ٣٧

37 ואכן שלחנו לכל אומה שליח לאמור: עבדו את אלוהים והתרחקו מהשטן. והיו ביניהם אשר הִנָּחָה אותם אלוהים, ומהם אשר גורלם היה לתעות. תורו על כן בארץ וראו איכה היתה אחרית המכחישים.

(פרשת הדבורה 16: 37)

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي
الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۖ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن
يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ، وَنَحْنُ
نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ إِنِّي
أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

البقرة : ٣١

31 וכאמור ריבונך למלאכים: "הנה אנוכי שם בארץ משנה לי, אמרו: "וכי תשים בארץ מי שישחית עליה וישפך בה דמים ואנחנו מספרים תהילתך ומקדשים אותך?" אמור יודע אנוכי את אשר לא תדעו.

(פרשת הפרה 31: 2)

164 אכן נגלינו אליך כפי שנגלינו אל נוח והנביאים
שלאחריו, ונגלינו לאברהם ולישמעאל וליצחק וליעקב
ולשבטים ולישוע, ולאיוב וליונה ולאהרון ולשלמה, וספר
נתנו לדוד.

165 ושליחים אחרים שסיפרנו לך עליהם מקודם,
וכאלה שעדיין לא סיפרנו לך עליהם ודיבר אלהים
משה בְּאַרְכִיכוֹת.

(פרשת הנשים 164-165:4)

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَ
الْحَبِيبِينَ مِنْ بَعْدِهِ ۖ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَ
إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ ۖ
وَعِيسَى وَآدَمَ وَدَاوُدَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
وَإِسْمَاعِيلَ ۖ وَدَاوُدَ وَهَارُونَ ۖ
وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ
وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ
اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ۝

النساء : ١٦٤-١٦٥

وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ
فَاتَّقَاهُنَّ ۚ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ
إِمَامًا ۚ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۚ قَالَ لَا يَنَالُ
عَهْدِي الظَّالِمِينَ ۝

البقرة : ١٢٥

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَيْنَا مِنْ
بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ ۚ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ
مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ
أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى
أَنفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ ۖ فَفَرِّقُوا كَذِبْتُمْ وَ
فَرِّقُوا تَفْتُلُون ۝

البقرة : ٨٨

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ
فَاتَّبَعَهُمْ رَبُّهُمْ وَجُودًا غَفِيرًا ۖ
عَذَابًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا ذَرَكَهُ الْغُرُفُ ۚ قَالَ أَمْنٌ
أَنْتُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا ۚ أَنَا مَنَنْتُ بِهِ
بَنُو إِسْرَءِيلَ ۚ أَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝
أَلَمْ تَرَ قَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ

88 ונתנו נתנו למשה את הספר, ונביאים שלחנו
אחריו, זה אחר זה, ונתנו לישוע בן מרים את המופתים
ואימצוהו ברוח הקודש. האמנם מידי קביאי לכם נביא,
דבר שאין נפשכם חפצה בו, אתם מתנשאים? שכן כיתה
מהם נתתם לכוזבים וכיתה מהם הרגתם.

(פרשת הפרה 88 ; 125:2)

91 והעברנו את בני ישראל בים ורדפו אחריהם פרעה
וחילו בזדון ואיבה, וכאשר עמד פרעה לטבוע אמר: "הנני
מאמין שאין אלוה בלעדי זה אשר האמינו בו בני ישראל
ואני לפניו נכנע.

92 האמנם עתה!! הלא מרדת קודם והיית מן המשחיתים.

93 היום נצילך בעור גופך, למען תהיה לאות לבאים אחרך, אכן רבים מבני האדם אינם שמים לב לאותותינו. (פרשת 91-93: 10)

17 וספר בספר - את ספורה של - מרים אשר עזבה את משפחתה אל כיוון מזרח,

18 כשהיא מסתתרת מפניהם. ואז שלחנו אליה את המלאך אשר נראה לה כאדם, בשר ודם.

19 ותאמר: אַחֲסָה ברחמן מפניך. - הנח לו - אם ירא שמים אתה!

20 ויען: הנני שליח ריבונך: לתת לך בן טהור.

21 ותאמר: איך יהיה לי בן, ומעולם לא בא אלי גבר ולא הייתי זונה!

22 ויאמר: כך אמר אליה: הנה קל לי הדבר, ואנו נעשה אותו מופת לבני אדם, ורחמים מאתנו, וכך נגזר הענין.

23 וכאשר הרתה בו פשרה למקום מרוחק.

24 ואחזיקה חבלי הלידה ליד גזע התמר ותאמר: הלוואי והייתי מתה מלפני כן ונשכחתי כליל.

25 ויקרא אליה - המלאך - מלמטה לאמור: אל תעצבי הנה אלוהים פתח מעיין מים לרגלך.

26 והניעו את גזע התמר יפיל עליך תמרים בשלים וטריים.

27 אַכְלִי - איפוא - שתי, והרגעי ובראותך איש מן

الْمُفْسِدِينَ

قَالِيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً. وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَفُلُونَ

יונס: 91-93

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ مَزِيدًا. إِذْ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرِيًّا

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا. فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ. إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ. لَا هَبْ لَكَ غُلَامًا زَيْجًا

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكْ بَعْجًا

قَالَ كَذَلِكَ. قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّئْ. وَلِتَجْعَلْ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا. وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا

فَحَمَلْنَاهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا. فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ. قَالَتْ يَلَيْتُنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا. وَكُنْتُ نَسِيًّا

فَنَادَا سَهَا مِنْ تَحْتِهَا. أَلَا تَخَرِّينِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا

وَهُدًى. إِلَيْكَ. جِذْعُ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رُطْبًا جَدِيًّا

فَكَلِّ. وَاشْرَبْ. وَتَرَى عَيْنًا. فَمَا تَرَيْنَ

האדם אמרי: הנני נדרתי לרחמן צום, ולא אדבר היום אל איש.

28 ובהגיעה אתו לעמה, כשהוא רוכב, אמרו: הוי מרים! מעשה מגונה אכן עשית.

29 הוי אחות אהרון! לא היה אביך איש רשע, ולא היתה אמך אשת רשע.

30 וכאשר רמזה אליו, אמרו: כיצד נדבר עם מי שהיה תינוק בעריסה?

31 אמר: הנני עבד אלוהים, נתן לי את הספר, ושם אותי לנביא.

32 ועשני מבורך בכל מקום אשר אהיה, וציווני על התפילה ועל הצדקה כל עוד אני בחיים.

33 וציווני לכבד את אמי, ולא עשני עריץ וחסר חן.

34 והשלום עלי ביום שנולדתי וביום שאמות וביום שאקום לתחיה.

35 זהו ישוע בן מרים, דבר האמת אשר בו נחלקו.

(פרשת מרים 28-35)

82 זכרו, כי כאשר כרת אלוהים עמכם את הברית על-ידי הנביאים, שעל פיה ניתנו לכם הספר והחכמה, הוונה כי אם לאחר מכן יבוא אליכם שליח לאשר את מה שקיבלתם, עליכם להאמין בו ולעזור לו, נשאלתם: "המאשרים ומקבלים אתם עליכם התחייבות זו?" "ענייתם "מאשרים אנני". ואז אמרנו לכם: "העידו על כך, ואני אתכם מן העדים".

8 וזכור כי'על פי תנאי הברית עם הנביאים, היטלנו עליך, הנביא, ועל נוח ועל אברהם ועל משה ועל ישוע בן

مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا، فَقُولِي إِنِّي تَذَرْتُ
لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا
فَاتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَخَوُّلًا، قَالُوا لِمَ تَعْمَلُ
لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا

يَا حَتَّ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا
كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ
فِي الْمَهْرِ صَبِيًّا

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ إِنِّي أَلْقَيْتُ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي
نَبِيًّا

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي
بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا مُمْتَحِنًا

وَبَرَّأ إِلَهُي وَلَمْ يَجْعَلْ لِي جَبَارًا شَقِيًّا
وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ
أُبْعَثُ حَيًّا

ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ
يَمْتَرُونَ

מרים: 17-35

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا
آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ

رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ
وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ

ذُلِّكُمْ إضْرِبِي قَالُوا أَأَقْرَرْنَا قَالَ
فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

אל עמרן: 83

وَلَا أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمَنْكَرٌ

מרים להכריז על התנאי החשוב שבברית.

(פרשת בעלי הברית 8: 33)

مِنْ تَوَحَّدَ دَابِرُهُمْ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
وَآخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ۝

الأحزاب : ٨

5.

מוחמד נביא האיסלאם

הנביא נולד בחודש אוגוסט לשנת 570 לספירה הכללית בעיר מכה. ניתן לו השם "מוחמד" שפרשו ה"מהולל".

במלאות לו שלושים שנה גברה בו אהבת האלוהים. בסלדו מריבוי האלילים ומתכונותיהם השליליות של אנשי מקומו, בחר להתבודד במערה במרחק מה מעירו והתמסר להרהוריו הוא זכה להתגלות הראשונה בהיותו בן ארבעים שנה. סיפור התגלות זו מצוי בפסוקים הראשונים של הקוראן (2-6: 96). הנביא נצטווה לפרסם שמו של האל האחד, יוצר האדם וזורע אהבת האלוהים ואחוות האדם.

הנביא אף נתבשר שדבר האלוהים יופץ בכתב (באמצעות העט). פסוקי התגלות אלה מהוים את פסגתו של הקוראן.

46 הנביא, הנה אנחנו שלחנו אותך להיות עד ומבשר ומזהיר.

47 וקורא לאלוהים, ברצונו, ועשיונך לאור מאיר.

48 לכן, בשך את המאמינים כי להם מאלוהים חסד רב.

(פרשת בעלי הברית 48-46: 33)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا
مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا
وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِآذَنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّ لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ
فَضْلًا كَثِيرًا

الاحزاب : 46 - 48

159 אמור: הוי בני האדם, הנני שליח אלוהים אליכם יחד. אלוהים אשר לו מלכות השמים והארץ אין אלוה על פניו, מחיה וממית. האמינו, אפוא, באלוהים ובדבריו, ולכו אחרינו למען תלכו באורח מישרים.

(פרשת המחיצה 159: 7)

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ
جَمِيعًا لَّذِي لَكَ مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ قَامِنُوا بِاللَّهِ
رُسُلِهِ النَّبِيِّ الْأَتِيِّ الَّذِي يَأْتِي بِلِل
كَلِمَتِهِ وَأَتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

الاعراف : 159

29 ולא שלחנוך כי אם לאנושות כולה, מבשר ומזהיר, ואולם מרבית האנשים דלי דעת.

(פרשת שְׁכָא 29: 34)

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا حَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا
وَنَذِيرًا وَلَئِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
سبا : 29

4 ואכן לך שכר אשר לא ייפסק.

5 ואתה בעל תכונות נעלות.

(פרשת 5-4: 68)

41 לא היה מוחמד אבי איש מאנשיכם, ואולם שליח
אלוהים וחותם הנביאים הוא, ואלוהים הכל יודע.

22 כבר היתה לכם בשליח אלוהים דוגמה יפה, לכל
אשר תלה תקוותו באלוהים וביום האחרון והרבה להזכיר
את שם אלוהים.

57 הנה אלוהים ומלאכיו מברכים את הנביא, הוי
המאמינים, התפללו לשלומו והיו מסורים לו.

(פרשת בעלי הברית 57; 22; 41: 33)

30 מוחמד הוא שליח אלוהים, ואלה אשר אתו קשים
נגד הכופרים, אך רחמנים בניהם לבין עצמם, תראה אותם
כורעים ומשתחוים מבקשים חסד מאלוהים ורצון:
סימניהם על פניהם מרשמי הסגידה. זה משלם בתורה
ומשלם באנגליון כן, אשר הוציא גבעולו והתחזק
והתקשה והתיישר על קנהו להנאת הזורעים, והרגות
הכופרים. אלוהים הבטיח לאלה מהם אשר האמינו ואת
הטוב עשו כפרה ושכר רב.

(פרשת הכיבוש 30 48:)

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ۝
وَأَنَّكَ لَمَلَّ خُلُقٍ عَظِيمٍ ۝

الفتح: 4-5

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن
رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝

الاحزاب: 41

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ
حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۝

الاحزاب: 23

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝

الاحزاب: 57

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ۚ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ
عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا
سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا ۚ
سِيمًا هُمْ فِي وُجُوهِهِم مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ۚ
ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ ۖ وَمَثَلُهُمْ فِي
الْإِنْجِيلِ ۖ كَزَرْبٍ أَخْرَجَ شَطَاةً فَآزَرَا ۖ
فَأَشْتَقَلَّ طَائِفَتَا سَوَىٰ عَلَىٰ سَوْفِهِ يَعْجِبُ
الزُّرَّاعَ لَيَغِيظَنَّ بِهِمُ الْكُفَّارَ ۚ وَعَدَ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ
مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۝

الفتح: 30

32 אמור: אם אוהבים אתם את אלוהים לכו אחרי יאהב אתכם ויסלח לחטאיכם כי הוא סלח ורחמן.

33 אמור: צייתו לאלוהים ולשליחו, אך אם יפנו עורף הנה לא יאהב אלוהים את הכופרים.

(פרשת בין עמרם 32-33: 3)

68 השליח! קסר את אשר הורד אליך מריבונך, כי אם לא כן תעשה, הנה לא מסרת את אשר שלח. אלוהים יגן עליך מפני האנשים. וכן לא ינחה אלוהים את אלה הכופרים.

(פרשת השולחן 68: 5)

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ

אל عمران: 32-33

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

البائدة: ٦٨

6.

עבודת אלוהים

התפילה היא העמוד השני מבין חמשת עמודי האיסלאם, הראשון שבהם הוא האמונה באחדות האל.

התפילה היא האמצעי החזק ביותר ביצירת חיזוקי הקשר עם הבורא והדבקות בו..התפילה הינה תופעה דינמית. האלוהים מקשיב ועונה לקוראיו.

התפילה בעיני האיסלאם היא השתפכות נפש ישירה ובלתי מוגבלת של המתפלל לפני הוֹד המלכות האלוהית, תוך ביטחון בחסדו וכוחו של "אללה".

בעת תפילה אין כל צורך במתווך בין האדם ובוראו.

6 והם לא צוו כי אם לעבוד את אלוהים תמימים עמו על דרך "החניפים", ולקיים את התפילה ולתת את "הזכאות", וזאת היא הדת הנכונה.

57 לא בראתי את הג'ין ואת בני האדם כי אם למען יעבדוני.
(פרשת הקזרות 57: 51)

79 קיים תפילה משקיעת השמש ועד לחשכת הלילה וקרא את הקוראן עם שחר. אכן קריאת הקוראן עם שחר רצויה בעיני אלוהים.

80 ושקוד על קריאתו בתפילת הלילה, תפילת זכות היא לך, אולי יקמך אלוהים במקום מהולל.
(פרשת בני ישראל מסע הלילה 80-79: 17)

239 שמרו את התפילה ואת תפילת התווך, ועמדו כנועים לפני אלוהים.

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ
الدِّينَ ۚ خُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ
يُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ۝

البينة : ٢

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۝
الذَّارِيت : ٥٧

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِكَ الشَّمْسُ إِلَى عَسَى الْيَلِ
وَقُرْآنَ الْفَجْرِ ۚ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ
مَشْهُودًا ۝

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ ۚ نَافِلَةً لَّكَ ۚ عَسَى
أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّخْمُودًا ۝

בתי אסראעיל : ٧٩-٨٠

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى ۖ
وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ۝

البقرة : ٢٣٩

7.

הצום

הקוראן הקדוש קובע שיש לצום בחודש רמדאן, שהוא חודש ירחי, מעמוד השחר עד שקיעת החמה.

זוהי שיטת חינוך המביאה לעשות צדק ומקילה על מבקש האלוהים להגיע למרום הרוחניות. האדם השרוי בצום משיג ברוחו את מתנות האל, והצום מסייע לאדם להשתמש בהן לטובה.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ
كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ

184 הוי המאמינים! צוויטם בכתובים על הצום
כאשר צוו מי שלפניכם למען תִּשְׁמְרוּ.

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۚ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا
أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۚ وَعَلَى
الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ ۚ
فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ ۚ وَ أَن
تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ

185 ימים כמנינם - אך מי בכם חולה או בדרך מסעו
- מספר ימים אחרים. ומי שיוכלו לו - אך בעינויים -
פדיונם האכל עני. ועושה הטוב מרצונו, ייטב לו. וטוב לכם
אשר תצומו אם יודעים אתם.

(פרשת הפרה 185-184:2)

البقرة : ١٨٤-١٨٥

8.

מס הזכות - מתן צדקה

מטרת תרומת הרכוש האישית המוטלת על פי הקוראן נרמזת על פי עצם השם: "זכאת". מילה זו פרושה: "מטהר ומגדיל". על ידי ניכוי חלק מכל רכוש פרטי, מיטהר הנותר לאלה הזכאים ליהנות ממנו. ועל ידי הקצאת הרווחים לשירות הציבור מטפחים את טובתו.

"זכאת" הנה העמוד השלישי של האיסלאם והיא משקפת את החשיבות אשר האיסלאם מייחס לאחריותו של היחיד לעמיתיו.

44 וערכו תפילה ותנו את מס "הזכאת" וכרעו עם הכורעים.

(פרשת הפרה 2: 44)

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ○

البقرة : 44

39 ותן לקרוב את חלקו, ולעני ולעובר אורח. זה טוב יותר לאלה המבקשים את חסדו של אלוהים וְהַם המצליחים.

(פרשת הרומים 39: 30)

فَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْيَتَامَىٰ حَقَّهُ وَالرَّاسِيَةَ حَقَّهَا ○ ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ ○ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ○

التروم : 39

20 ובהונם חלק למבקש חסד, ולזה שאינו יכול לבקש.

(פרשת המזרות 20: 51)

وَفِي آمَوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلرَّاسِيَةِ وَالْمَعْرُومِ ○

الذرية : 20

25 ואשר בהונם חלק קבוע.

26 למבקש חסד, ולזה שאינו יכול לבקש.

(פרשת המעלות 26-25: 70)

وَالَّذِينَ فِي آمَوَالِهِمْ حَقٌّ مِّمَّا مَعْلُومٌ ○

المعارج : 25-26

60 אכן הצדקות לעניים ולאביונים ולמופקדים עליהם, ולאלה אשר נקשרו לבותיהם (לאיסלאם), ולפדות שבויים, ולחייבים חוב, ולדרך אלוהים, ולעובר אורח. זאת היא מצווה מאת אלוהים. ואלוהים יודע וחכם.

(פרשת התשובה 60: 9)

إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ ○ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا ○ وَالْمُؤَلَّفَاتُ قُلُوبُهُمْ ○ فِي الرِّقَابِ ○ وَالْغَارِمِينَ ○ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ ○ وَابْنِ السَّبِيلِ ○ قَرِيبَةً ○ مِنَ اللَّهِ ○ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ○

التوبة : 60

255 הוי המאמינים, פזרו ממה שחילקנו לכם, בטרם יבוא יום לא פדיון בו ולא רעות ולא תחילה, והכופרים הם המריעים.

(בקשת רחמים)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا
رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ
فِيهِ وَلَا خُلَّةٍ وَلَا شَفَاعَةٍ ۚ وَالْكَافِرُونَ
هُمْ الظَّالِمُونَ ۝

البقرة: 255

262 משל המפזרים את הונם למען אלוהים כמשל הגרעין אשר הניב שבע שיבולים ובכל שיבולת מאה גרעינים, ואלוהים מכפיל לאשר חפץ ואלוהים שופע טוב ויודע כל.

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ
فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ ۚ وَاللَّهُ
يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝
الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا حَسَدًا وَلَا
أَدَى ۚ لَّهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا
خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝

البقرة: 262-263

266 ומשל המפזרים הונם להפיק רצון אלוהים ולכוון נפשותיהם, כמשל גנה עלי רמה אשר בא עליה מטר סוחף, ואת פרנה נתנה כפלים — ואם לא יבוא עליה מטר יזה בטל, ואת אשר תעשו אלוהים רואה.

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَتَغَاءַ
مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيْتًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ
كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ
أُكُلَهَا ضَعْفَيْنِ ۚ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ
فَطَلَّ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

البقرة: 266

275 המפזרים את הונם בלילה וביום, בסתר ובגלוי, שכרם שמור להם אצל ריבונם — ולא עליהם הפחד והקמה לא ייעצבו.

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ يَاسِرًا وَتَثْبِيْتًا
سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ۝

البقرة: 275

(פרשת הפרה 275, 266, 263, 255-262:2)

هَآأَنْتُمْ هَآؤَآءَ تُدْعَوْنَ لِتُؤْفِقُوا فِي سَبِيلِ
 اَللّٰهِ فَمِنْكُمْ مَّنْ يَّبْخُلُ ۚ وَمَنْ يَّبْخُلْ فَلَنَمَآ
 يَّبْخُلْ عَن نَّفْسِهِ ۖ وَاَللّٰهُ الْعَنِيّٰ وَ اَنْتُمْ
 اَلْفُقَرَاءُ ۚ وَاِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
 غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُوْنُوْا اٰمَنًا لَّكُمْ ۝

מחבֿה: 39

39 הנה אתם נקראים לתרום מכספכם בדרך
 אלוהים ויש בכם המקפץ ידו, אכן זה המקפץ ידו מקפצה
 לנפשו. אלוהים הוא העשיר ואתם העניים. ואם תפנו עורף
 יביא במקומכם אנשים זולתכם והם לא יהיו כמוכם.
 (פרשת מוחמד 39: 47)

9.

עקרונות בסיסיים של המערכת הכלכלית

התפיסה הכלכלית הבסיסית של האיסלאם היא שהבעלות המוחלטת של הכל היא לאלוהים לבדו.

בעלות משפטית של היחיד, כלומר, זכות החזקה והשימוש וההעברה, מוכרת ומובטחת על פי האיסלאם, אולם כל בעלות כפופה לחובה המוסרית שכל שכבות החברה זכאיות לחלק בכל הרכוש.

חלק מחובה זו מנוסח בצורה משפטית ומובטח על ידי סנקציות מתאימות, אולם עיקר החובה מובטח על ידי מאמץ וולונטרי (חלוצי), הבא להעניק לכל את הטובות הרוחניות והמוסריות.

117 וכאשר אמרנו למלאכים: "השתחוּוּ לאדם, אכן השתחוּוּ, פרט לַאֲدָמִי" שסירב.

118 ואז אמרנו: הוי אדם, הנה זה אויב לך ולאשתך, אל יוציאכם, אפוא, מגן העדן פן תהיה אומלל.

119 ומובטח לך שלא תרעב בו ולא תהלך עָרֹם.

120 ולא תצמא בו ולא תפן החמקה.

(פרשת "טא-הא" 120-117:20)

وَأَقْلَنَّا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدْ وَإِلَّا دَمٌ فَسَجَدَ وَإِلَّا
إِبْلِيسَ أَبَى ۝

فَقُلْنَا يَا أَدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِرِزْقِكَ
فَلَا يَخْرِجَنَّكَمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْفَى ۝
إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ۝
وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَضْحَى ۝

طه : 117-120

189 ולא תאכלו איש את רכוש רעהו בשנא ולא תגישוהו לפני השופטים למען תאכלו מרכושם של הבריות בעוול, ואתם ידעתם.

(פרשת הפרה 189:2)

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَ
تَذَلُّوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ
أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

البقرة : 149

יَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ 30 המאמינים! אל תגזלו את רכוש רעהו בשווא,
أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ إِذْ أَنْ تَكُونُ تِبْجَارَةً נפשותיכם, כי אלוהים רחום עליכם.

(פרשת הנשים 4: 30)

عَنْ تَرَايَ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

النِّسَاء : ٣٠

איסור הריבית

המלה לריבית בקוראן היא "ריבא". ה"ריבא" אסור משום שהוא נוטה להפנות את העושר לידיו של חוג קטן ומצומצם.

בכל מקרה של הלוואה הנושאת ריבית, המלווה מנצל למעשה את מצוקתו של הלווה ומתעשר ממנה.

276 הנושכים ריבית לא יקומו לתחיה אלא כקום האיש אשר המיטו⁽¹⁾ השטן ממגע. זאת עקב כי אמרו: "הן דין הסחר כדין הריבית". ואלוהים התיר את הסחר, ואת הריבית אסר. ומי שאזהרת ריבוננו הגיעתהו וחדל, הנה לךשותו את אשר לקח לפני כן, וישפטנו אלוהים. ואלה אשר יחזרו לנשוד, הן בני גהנום המה, בו ישכנו לעד. אלוהים הכל יכול הוא.

277 אלוהים שם לאל⁽²⁾ את הריבית, ומרבה הון בעלי צדקה, ואין אלוהים אוהב כל כופר נפשע.

278 אכן המאמינים והעושים הישר ועורכים תפילה, ונותנים לצדקה, שכרם עם ריבונם, ולא עליהם הפחד, והמה לא ייעצבו.

279 הוי המאמינים, ייבאו את אלוהים וזנחו את הנותר מן הריבית, אם מאמינים אתם.

280 ואם לא תעשו כן, הנה שמעו כי מלחמה היא בכם מאלוהים ומשליחו, ואם תשובו הנה ראשית הונכם תהיה לכם: לא תעשקו ולא תעשקו.

(1) המיטו: מלשון מוטט – הכשיל – – וזאת לעומת המיטו:
(2) שם לאל: שלל – בטל

أَكْزِبِينَ يَا كُلُّوْنَ الرَّبَّوَا لَا يَقْوُومُونَ إِلَّا
كَمَا يَقْوُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ
الْمَيْمَنِ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
مِثْلُ الرِّبَا ۚ وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ
الرِّبَا ۚ فَمَنْ جَاءَكَ مَوْعَدًا مَّوعَظَةً مِّنْ رَبِّهِ
فَآتَاهُ فَلَهُ مَا سَلَفَ ۚ وَأَمْرٌ إِلَى اللَّهِ وَ
مَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ۝

يَمْحَقُ اللَّهُ الرَّبَّوَا وَيُزِي الصَّدَقَاتِ ۚ وَاللَّهُ
لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ ۖ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا
بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنَّا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ ۚ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ دُؤُسٌ
أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ۝

وَأِنْ كَانَ دُؤُسُهُ فَنُفِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ ۚ وَ
أَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

281 ואם קצרה ידו של החייב לשלם את חובו, חכו עד אשר ירחב לו, וכי תעשו צדקה טוב לכם לו ידעתם.

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ
تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ○
البقرة: ۲۷۶ - ۲۸۲

282 וייראו יום בו תשובו בו אל אלוהים, אז תיגמל כל נפש כפעלה ולא יורע להם.

(פרשת הפרה 276-282: 2)

העליה לרגל למפה

הקוראן ממליץ לכל מוסלמי לעלות לרגל "למפה" פעם אחת בחייו, אם ידו משגת ואם הנסיעה בטוחה. במרכז העליה לרגל עומדת "הפעבה" שהיא על פי "הקוראן" הבית הראשון שנבנה לעבודת האלוהים.

מטרת העליה לרגל היא לטעת בלב המוסלמים הרגשת אחווה בין העמים, ועל ידי מילוי טקסים מסוימים להטביע בהכרתם שהאל הוא מרכז חייהם.

26 הנה אלה הכופרים ומתעים אחרים מדרך אלוהים ומהסגד הקדוש, המיועד לכל בני האדם, הן השוהים והן עוברי הדרך; ואלה המבקשים לחללו בפשע או נטעים עונש מכאיב.

27 וזכור, כאשר קבענו לאברהם את מקום הבית ואמרנו: אל תשתף עמי דבר, וטהר את ביתי למקיפים אותו, ולעומדים בו, ולכורעים ולמשתחוים.

28 וקרא לאנשים לעלות לחג, יבואו אליך רגלים ועל כל גמל רזה שוקים, יבואו מכל דרך רחוקה.

29 למען יזכו בתועלת, ויזכירו את שם אלוהים בימים ידועים על בהימת המקנה אשר העניק להם. אכלו, איפוא, מבשרה ותנו לרעב ולאומלל.

30 ולאחר מכן יטהרו גופם, ויספרו שערים, וימלאו את נדריהם, ויסיפו את הבית העתיק. (פרשת החגי' 26-30: 22)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصَدُّونَ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ
لِلنَّاسِ سَوَاءً يَلْعَكِفُ فِيهِ وَالْبَاءُ وَمَنْ
يُرِدْ فِيهِ بِالْحَاكِ يَظْلِمُ تَرْفَهُ مِنْ
عَذَابٍ أَلِيمٍ ○

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ
أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ
لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ
السُّجُودِ ○

وَإِذْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا
وَلَا عَلَى كُلِّ صَفٍّ يَأْتِيَنَّ مِنْ كُلِّ نَجْ
عَمِيْقٍ ○

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ
اللَّهِ فِي آيَاتِهِ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقْتَهُمْ مِنْ
بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا
أَمْرَ اللَّهِ الْقَوِي ○

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نَذْرَهُمْ
وَلِيُطِئُوا أَمْرَ اللَّهِ الْعَظِيمِ ○

الحج : 26-30

98 בו אותות ברורים, מקום אברהם, וכל הבא אליו מוגן. וכל המוצא את דרכו באדם חייב לעלות לבית, חובה היא עליו כלפי אלוהים. ואשר לכופרים, עליהם לזכור, שאין אלוהים זקוק לבני אדם.
(פרשת בית עמרם 98:3)

198 ומועד העליה לרגל בחודשים ידועים, והגוזר אותה בהם על נפשו: ישמר מאשה ומפשע, וממריבה, בעת העליה לרגל, וכל הטוב אשר תעשו אלוהים יודעו. וצידה הכינו לכם. אך הטובה בצידה יראת אלוהים, ויִרְאוּנִי בני הבֵּינָה!
(פרשת הפרה 198:2)

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا، وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا، وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ○

אל עמראת : 98

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ، فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَاةَ فِي الْحَجِّ، وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ، وَ تَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى، وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ○

البقرة : 198

12. הפצת האמונה

במסירת בשורתו של "אללה" יש לשים לב לכל גורם היכול להשפיע על יחסו של כל אדם אשר היא נמסרת לו. יש לזכור שהמטרה היא שהאדם יעריך וייענה לקריאה האלוהית. עיקרון זה מודגם היטב בהוראות שניתנו למשה ואהרן בדבר הדרך שבה היה עליהם לפנות לפרעה ולהזהירו.

34 ומי היטיב בדבריו מזה אשר קרא לדרך אלוהים, ועשה את הישר, ואמר: הנני מן המסורים".

35 - ולא ישתוו הטובה והרעה, גמול, אפוא, (על הרע) בטוב, והנה זה אשר בין ובין איבה, כאילו בן קרית וידיד נפש הוא.

36 ולא ישיגו מידה זאת כי אם הסובלנים, ולא ישיגו כי אם בר מזל גדול. (פרשת חא-מים; הסגידה 36 – 41: 34)

126 קרא אל דרך ריבונך בחכמה, ובאזהרה עדינה, והתווכח אתם בדרך הטובה יותר, כי אלוהים הוא היודע את אשר תעה מדרכו, והוא היודע מי הם המודרכים.

127 ובעת תגמול לאחרים, גמול להם באותה מידה שפגעו בכך, ואם תאריכו להם רוחכם הנה מה טוב גורלם של מאריכי הרוח.

128 הארץ רוחך! אכן לא תשיג אורך רוח כי אם בעזרת אלוהים, ואל תיעצב עליהם ואל תצטער על אשר הם זוממים.

129 כי הנה אלוהים עם הנראים אותו, ועם עושי הטוב.

(פרשת הדבורה 129 – 16: 126)

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ○

وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ إِذْ قَعَّ بِالنَّبِيِّ هِيَ أَحْسَنُ قَوْلًا ۖ الَّذِي بَيَّنَّكَ وَبَيَّنَّ عِدَاؤَهُ كَأَنَّهُ لَدَيْ حَمِيمٍ ○

وَمَا يُلْقِهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا ۚ وَمَا يُلْقِهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ○
حُمَّ التَّجْدَةِ : ٣٤-٣٦

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ ۖ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ ۚ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ○
وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوْقِبْتُمْ بِهِ ۚ وَلَكِنَّ صَبْرًا لَّهُمْ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ ○
وَاصْبِرْ ۚ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ ۚ وَلَا تَخْزَنْ عَلَيْهِمْ ۚ وَلَا تَكُ فِي ضَلٰٓئِلٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ○
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا ۖ وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ ○

النحل : ١٣٦-١٢٩

6 וכי יבקש אחד מעובדי האלילים את חסותך –
תִּנֶּה לוֹ – עד אשר ישמע את דברי אלוהים. ואחרי כן
הביאהו למקומו הבטוח, זאת יען כי עַם חסרי דעת הם.
(פרשת התשובה 6: 9)

وَلَا يَأْتِي أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتِجَارَكَ
فَأَجْرُهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْنِئْهُ
مَأْمِنَةً، ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ○
التوبة: ٦

18 ואלה אשר הרחיקו עצמם מעבודת האלילים,
יָשְׁבוּ לאלוהים, להם הבטחה הטובה. בְּשֵׁךְ, אפוא, את
עובדי.

19 השומעים לְדָבָר וההולכים אחרי הטוב שבו, המה
אשר הִנָּחם אלוהים, והמה אנשי הבינה.

(פרשת המחנות 19 – 18: 39)

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَن يَنْعُبُوهَا
وَأَنَّا بِنُورِ اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى، فَبَشِّرْ عِبَادِ ○
الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ،
أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمُ
أُولُو الْأَلْبَابِ ○

النزם: ١٨ - ١٩ -

13.

מוסר ואתיקה

הקוראן מלמד שיש לקבל את החיים ולא לדחות אותם או להתרחק מהם. קזירות וסגפנות אינן מותרות על פי האיסלם. הכלל העיקרי של החיים הוא בניהול חיי צדק ויושר ובשימוש נכון ומאוזן בתכונות האדם ובמתנות האל.

בתוך מסגרת כללית זו קובע הקוראן הוראות מפורטות בדבר טיפוח ערכים מוסריים ורוחניים.

המטרה היא פיתוח מיטיב ומתואם של כל תכונות האדם.

11 אכן המאמינים אחים הם, השלימו, אפוא, בין אחיכם וייראו אלוהים למען תרוקמו.

12 הוי המאמינים! אל ילעגו אנשים לאנשים אחרים, כי אולי טובים הם מהם, ולא נשים לנשים אחרות, כי אולי טובות הן מהן. ואל תוציאו דיבה איש על רעהו, ולא תכנו איש את רעהו בשמות גנאי, מה רע הוא שם הגנאי אחרי האמונה, וכל אשר לא ישובו בתשובה חנה המה הפושעים.

13 הוי המאמינים! אל תרבו לחשוד, אכן כל שמץ חשד אשמה הוא. ואל תרגלו ואל תדברו בסתר איש אל רעהו, הייטב בעיני איש מכס לאכול את בשר אחיו המת! הן תמאסו זאת. וייראו את אלוהים כי הוא מקבל שבים, ורוחם.

(פרשת החדרים 11-13: 49)

37 ועבדו את אלוהים ואל תשתפו עמו דבר. והיטיבו עם ההורים והקרובים והיתומים והעניים והשכן הקרוב והשכן הרחוק והחבר אשר אתכם ועובר האורח, ועם אלה אשר החזיקה בהם ימינכם (עבד ושפחה) כי אין אלוהים אוהב את היהיר והמתהלל.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوِيكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ○

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَى أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ، وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللِّغَابِ، بِئْسَ الْأَاسِمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْأِيْمَانِ، وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ○

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بْغَيْتِكُمْ بَعْضًا، أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ، وَاتَّقُوا اللَّهَ، إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ○

الحجرات : 11 - 13

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَ
بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ

38 המקמצים, ומצווים על אחרים להיות קמצנים, ומסתירים את אשר העניק להם אלוהים מחסדו, להם הכינונו עונש קלון.

39 ואלה המפזרים את הונם למראית עין ואינם מאמינים באלוהים וביום האחרון זה אשר השטן יהיה לו לעמית, הנה עמית רע הוא לו.

(פרשת נשים 37-39:4)

91 הנה אלוהים מצווה לעשות צדק, ולהיטיב, ולתרום לקרובים. ואוסר את התועבה והחסא והעושק, והוא מזהירכם למען תזכרו זאת.

92 קיימו את התחייבותכם כלפי אלוהים, ואל תפירוה לאחר שאישרתם אותה בשבועה בעשותכם את אלוהים ערב לכם, כי יודע אלוהים את אשר תעשו.

93 אל תהיו כזאת אשר התירה את החוטים אשר ארגה וטוותה בשקידה, בעשותכם את שבועתכם מרמה ביניכם להגדיל השפעת אומה על פני אומה אחרת, הנה אלוהים בוחן אתכם בזה, ויבהיר לכם ביום הדין את אשר נחלקתם בו.

(פרשת הדבורה 93-91:16)

وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ
إِيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُجِبُ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا
فَعُورًا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ يَمْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ
وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ؕ وَاعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا

وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا
يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ ؕ وَمَنْ يَكْفُرْ
الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا

النساء: 37-39

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ
ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
وَالْبَغْيِ ؕ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا
تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ
جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ؕ إِنَّ اللَّهَ

يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَقَصَتْ عَنْهَا مِنْ بَعْدِ
قُوَّةِ أُنْكَارٍ ؕ تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا
بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ ؕ
إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ؕ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

النحل: 91-93

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ
بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ
الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ ؕ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ
فَقِيرًا فَلِلَّهِ أُولَىٰ بِهِمَا ؕ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ

136 המאמינים: שמרו אמת בקומכם להעיד לפני אלוהים, וגם אם תעידו נגד עצמכם או נגד אבותיכם או קרוב משפחה בין עשר ובין עני, כי אלוהים רואה את שניהם.

ואל תכלו אחרי התאווה לשנות עדות אמת, ואם תסלפו את האמת ותחקו ממנה הנה אלוהים יודע את מעשיכם.

149 אלוהים איננו אוהב את המדברים רעות באזני כל, זולתי האדם אשר נעשק, ואלוהים שומע ויודע.

150 אם תגלו את הטוב אשר עשיתם או תסתירוהו, ואם תסלחו על מעשה הרעה הנה אלוהים סולח ויכול.

(פרשת הנשים 150; 149 4:)

9 הוי המאמינים: שמרו אמת בקומכם להעיד לפני אלוהים, ואל תמנע מכם שנאת אנשים מלהיות ישרים. היו ישרים, זה קרוב יותר לאלוהים, וייראו את אלוהים, כי יודע אלוהים את מעשיכם.

10 אלוהים הבטיח מתן סליחה למאמינים ולעושי הטוב, נוסף על שכר עצום.

11 אך הכופרים ומכחשים באותותינו המה בני הגיהנום.

32 ואל תמיתו את ילדיכם בִּפְחָדְכֶם מעוני, אנו נכלכל אותם ואתכם, אכן הריגתם חטאה גדולה.

33 ואל תקרבו לזנות, כי תועבה היא ודרך רעה.

34 ואל תהרגו את הנפש אשר אסר אלוהים להרגה כי אם בצדק, וכל אשר יהרג בלי צדק הנה קבענו לקרוביו זכות לגאול את דמו, אך לא יעברו על המידה בגאולת הדם, לכל יקבל הרוצח עזרה מקרוביו להריגות נוספות.

أَنْ تَعْدُوا، وَلَا تَلُوا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝

النساء: 136

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ۝

إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْهُ

سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا قَدِيرًا ۝

النساء: 149-150

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُفُوهُ

عَلَىٰ أَلَّا تَعْدُوا أَلَّا تَعْدُوا أَلَّا تَعْدُوا أَلَّا تَعْدُوا

وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۝

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَكْذِبُوا بَايَعْتَنَا أَوْ لَبَّيْ

أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝

السائدة: 9-11

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ

نَزَرْنَاهُمْ وَ إِيَّاكُمْ. إِنْ قَتَلْتُمْ كَانَتْ خَطَا

كَبِيرًا ۝

وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً، وَ نَسَاء

سَيِّئًا ۝

وَلَا تَقْسُوا أَنْفُسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ۝

وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِرَبِّهِ سُلْطَانًا فَلَا

يُشْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ۝

35 ואל תקרבו אל נכסי היתום כי אם לטובתו עד הגיעו לבגרותו. וקיימו את ההתחייבות כי עליה תישאלו.

36 והשלימו את מידת המשקל, ושקלו במאזני-צדק זה טוב לכם יותר, וטוב יותר לאחריותכם.

37 ואל תלך אחרי דבר שאין לך עליו ידיעה בדוקה, כי אכן השמיעה והראיה והלב, כל אלה ייקראו להעיד.

38 ואל תהלך בארץ ביהירות, כי לעולם לא תבקייע את הארץ, ולא תשיג בקומתך את גובה ההרים.

39 הרע שבכל אלה הוא שנוא ונמאס בעיני אלוהיך.
(פרשת בני ישראל 39 – 32: 17)

وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ حَتَّى يَبْلُغَ أَشُدَّهُ. وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ
إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كُنْتُمْ وَزَنُوا بِالْقِسْطَاسِ
الْمُسْتَقِيمِ. ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ. إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ
وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا. إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ
الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا
بَنِي إِسْرَءِيلَ : 32 - 39

"ג'האד" (מאמץ עליון למען אלוהים)

המונח "ג'האד" פירושו השימוש המירבי בכוח נגד היריבים, והם שלושה: (1) אויב הנראה לעין; (2) השטן; (3) יצר האדם עצמו.

הקוראן קובע שכאשר מנהלים מלחמה יש לצמצם ככל האפשר את הפגיעה בחיים ואת הנזק לרכוש, ולסיים את מעשי האיבה מוקדם ככל האפשר.

40 לאלה המותקפים ניתנה הרשות להילחם, כי אכן קופחו, ויכל יוכל אלוהים להנחיל לשהם ניצחון.

41 אלה אשר נושלו מבתיהם בלא צדק רק עקב הכריזם: "אלוהינו הוא אלוהים" וילולא עצר אלוהים את השתערוות האנשים, איש על רעהו, נהרסו מנזרים וכנסיות, ובתי כנסת ומסגדים אשר בהם שם אלוהים נזכר בלי הרף. ואמנם אלוהים יעזור לכל המקיים מצוותיו, כי אלוהים חזק וגיבור.

(פרשת חגי' (העליה לרגל) 41 – 40: 22)

9 אין אלוהים אוסר עליכם לנהוג בהגינות ובצדק עם אלה שלא נלחמו בכם נגד דתכם ולא גירשו אתכם מבתיכם, כי אלוהים אוהב את שומרי הצדק.

10 אכן יניא אתכם אלוהים מאלה אשר נלחמו בכם, נגד דתכם, וגירשו אתכם מבתיכם מלקחת אותם כידידים, וכל המתיידיים עם אלה הנה הם הפושעים.

(פרשת הנבחנת 10-9: 60)

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتِّلُونَ بِأَنفُسِهِمْ ظُلُمًا ۖ وَكَانَ
 اللَّهُ عَلَىٰ تَصَرُّفِهِمْ لَقِيرًا
 وَالَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ
 إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ ۖ وَلَوْلَا دَفْعُ
 اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَهَدَمَتِ
 صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ كُرُ
 فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا ۖ وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ
 يَنْصُرُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ
 الحج : ١٧ - ١٨

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي
 الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ
 تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
 الْمُقْسِطِينَ

إِنَّمَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي
 الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ
 إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
 فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

الممتحنة : ٩ - ١٠

11 המאמינים! החפצים אתם כי אובילכם אל סחר אשר יצילכם מעונש מכאיב?

12 האמינו באלוהים ובשליחו, והקריבו את הונכם ואת נפשותיכם במלחמת אלוהים כי הוא טוב לכם יותר, לו רק תבינו.
(פרשת אל-צפ; המערך 11-12: 61)

70 אך אלה אשר הקריבו למענו, ננחה אותם בדרכנו, אכן אלוהים לימין עושי טוב.
(פרשת העכביש 29: 70)

20 אלה אשר האמינו ועזבו את מולדתם, וחירפו את נפשם והונם במלחמת אלוהים המה במעלה הגבוהה ביותר אצל אלוהים, והם הזוכים.

111 אכן קנה אלוהים מן המאמינים את נפשותיהם ואת הונם למען אשר יתן להם גן עדן אשר למענו יילחמו מלחמת אלוהים, יִהְיֶה ויִהְיֶה, ברית אמת היא כתובה בתורה, בברית החדשה ובקוראן. ומי הוא נאמן מאלוהים לקיים את בריתו? שִׁמְחוּ, אפוא בקנינכם אשר קניתם, והוא האושר הגדול.
(פרשת התשובה 111; 20: 9)

96 אין המאמינים יושבי בית - זולתי באונס - שוויכ לאלה המקריבים במלחמת אלוהים את הונם ואת נפשם. הרים אלוהים את מעלת המקריבים את הונם ואת נפשם על יושבי הבית ולשניהם גזר אלוהים טוב. אך את המקריבים היפלה אלוהים על פני היושבים בשכר רב.

(פרשת הנשים 96: 4)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ
تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذُرِّيَّتَكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

الصف: 11-12

وَالَّذِينَ جَاءُوا فِينَا لِنَهْدِيَهُمْ
سُبُلَنَا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ لَكَمَّ الْمُحْسِنِينَ

العنكبوت: 70

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا جَاءُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمَ
دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ
التوبة: 20

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ
وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ ۚ يُقَاتِلُونَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ ۚ وَعَدًا
عَلَيْهِمْ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْغُرَانِ ۚ
وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ ۚ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ ۚ
وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
التوبة: 111

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ
أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ ۚ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً ۚ
كُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى ۚ وَفَضَّلَ اللَّهُ
الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا

النساء: 96

15.

תכונות המאמינים

הקוראן מסביר את הצורך באמונה באלוהים ומפנה את תשומת הלב להוכחות בדבר קיומו.

הוא מדגיש שהאל שלח דברו תמיד בדרך ההתגלות. לו חדל אלוהים להראות את תכונותיו באמצעות הנביאים והשומעים בקולם, היתה האמונה החזקה בקיום האל מתמוטטת.

הכרחי, אפוא, כל עוד קיים המין האנושי, שההתגלות האלוהית תוסיף ותיראה לאחדים מבני האדם.

1 בשם אלוהים הרחמן והרחום.

2 הַפֶּלַח הצליחו המאמינים.

3 אשר בתפילתם נכנעים.

4 ומשיחות הבל מתרחקים.

5 ואת הצדקה הם נותנים.

6 ועל טהרת המין הם שומרים.

7 לא יקרבו לאשה, חוץ מנשותיהם ושפחותיהם אשר רכשה ימנים, ובזה אין עליהם דופי.

8 אך אלה אשר יִקְמְדוּ נשים מבלעדי אלה הנה הם החוטאים.

9 ואשר נאמנים לפקדונם ולבריתם.

10 ואשר שומרים על תפילותיהם.

11 המה היורשים.

12 אשר יירשו את גן העדן ויהיו בו לעולמים.

(פרשת המאמינים 12: 1-23)

64 ועובדי הרחמן הם אלה אשר מתהלכים על הארץ בענווה, ובעת ידברו אתם הבורים יאמרו: "שלום".

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۝

إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ

فَأَتَتْهُمْ حُسْنُ مَلَأُوْمَيْنِ ۝

فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِيَّتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۝

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۝

الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا

خَالِدُونَ ۝

المؤمنون : 2-12

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى

الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ

قَالُوا سَلَامًا ۝

65 והם אלה המעבירים את לילותיהם בתפילה לריבונם, משתחוים וקמים.

66 והאומרים: "אלוהינו העבר מעלינו עונש גהינום, כי הוא רע ונצח.

67 אכן רע מושב גהינום, ורע מקומו.

68 ואלה אשר בתרמם את ה'אננם, אינם מפרזים ואינם מקמצים, כי אם על המידה הם שומרים.

69 ואלה אשר לא יקראו לאלוה זולתי אלוהים לבדו, ולא יהרגו את הנפש אשר אסר אלוהים להרגה כי אם בצדק, ולא יעסקו בזנות. וכל העושה את כל אלה הוא אדם.

70 ועונשו יוכפל ביום הדין, ויישאר בו מושפל לנצח.

71 מלבד אלה אשר חזרו בתשובה והאמינו ועשו מעשה נכון, ימיר אלוהים את מעשיהם הרעים לטובים, כי אלוהים סלח ורחמן.

72 כל החוזר בתשובה ועושה את הטוב, הנה הוא שוב ישוב אל אלוהים.

73 ואלה אשר לא יעידו עדות שקר, ובעברם על פני דוברי הקל יעברו כאנשי כבוד.

74 ואלה אשר בהזכיר להם את אותות ריבונם אינם מגיבים, כחרשים ועיוורים.

75 והם אשר יאמרו: "אלוהינו, תנה לנו נחת רוח מנשותינו וצאצאינו, ושימנו מופת לנראי אלוהים.

76 אלה, שכרם מקום נעלה בגן עדן על אורך רוחם, וימצאו בו ברכה ושלוש.

وَالَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ۝

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۝

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

وَالَّذِينَ إِذَا أَنفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ

يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۝

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا

يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا

لَا يَزْنُونَ. وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَتَا ۝

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدْ

فِيهِ مُهَيَّئًا ۝

لَا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا

قُلُوبَكَ يُبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ. وَ

كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

وَمَن تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ

مَتَابًا ۝

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ. وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ

مَرُّوا حِرَامًا ۝

وَالَّذِينَ إِذَا دُخِرُوا بِأَيِّتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا

عَلَيْهَا صُمًّا وَغَمِيًّا ۝

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا

دُرَرِينَ قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِمَنْتَقِينَ

لَامًا ۝

أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرَّةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلْقَوْنَ

فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ۝

77 ובו ישכנו לנצח, אכן טוב מושב גן העדן, וטוב מקומו.

78 אמור, לכופרים, לא היה אלוהים שם לב אליכם לו קראתם אליו, אך אתם כבר כיזבתם מקודם, ולכן אין מנוס מעונש נצחי.

(פרשת ה-פרקאן 25:64-78)

31 אולם אלה אשר אמרו: אלוהינו והיו ישרים, ירדו עליהם המלאכים לאמור: תיעצבו והתבשרו בגן עדן שהובטח לכם.

32 אנו בעלי בריתכם בחיי העולם הזה ולכם בו כל אשר תתאווה נפשותיכם, ולי תבקשו.

33 ארוח, לכבודכם, מאת הסלח והר. (פרשת הס.)

خُلِدِينَ فِيهَا، حَسَنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ۝

الفرقان : ٧٨ - ٦٩

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا ادْعِنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَابْشُرُوا بِالْحَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۝ نَحْنُ أَوْلِيُّكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۝ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُنَّ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ۝ نَزَّلْنَا مِنْ غَمُورٍ رَجِيمٍ ۝

שוויון זכויות בין הגבר והאשה

לפני הופעת האיסלאם לא היו לנשים, כקולקטיב, זכויות משפטיות.

האיסלאם הוא הדת היחידה שקבעה מכלול מושלם של חוקים הנותנים הגנה מלאה לזכויות הנשים, בהשוואתו אותן לגברים, הן במשור הרוחני והדתי. והעניק להן מעמד בלתי תלוי, וזכויות בעלות ברכוש, בהכלילו את חובותיהן וזכויותיהן בחוק האלוהי.

98 וכל העושים טוב, באמונה, אם זכר ואם נקבה, אכן נעניק להם חיים טובים, ונגמול להם על מעשיהם טוב יותר מאשר עשו.

(פרשת הדבורה 98: 16)

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْثَىٰ وَهُوَ
مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً، وَ
لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ۝

النحل: 98

125 וכל העושים טוב, באמונה, אם זכר ואם נקבה, יבואו אל גן העדן ולא יקופחו מאומה.

(פרשת הנשים 125: 4)

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْثَىٰ
وَهُوَ مُؤْمِنٌ قَالُوا لَكَ يٰذٰلِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ
وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ۝

النساء: 125

36 הנה המוסלמים והמוסלמיות, והמאמינים והמאמינות, והנאמנים, לאלוהים, והנאמנות; והצודקים והצודקות, והסבלנים והסבלניות, והצנועים והצנועות, והנותנים צדקה והנותנות, והצמים והצמות, והשומרים על עקרונותם והשומרות, והזוכרים את אלוהים תמיד והזוכרות, הוועיד להם אלוהים סליחה ושכר גדול.

(פרשת בעלי הברית 36: 33)

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنَاتِينَ وَالْقَنَاتِ وَالصَّادِقِينَ
وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ
وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَ
الصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ
فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ
كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً
وَأَجْرًا عَظِيمًا ۝

الاحزاب: 36

40 כל העושה רעה ייענש אך לפיה. וכל העושים טוב באמונה, אם זכר ואם נקבה, אלה יבואו לגן עדן ויקבלו בו גמול בלי שיעור.

(פרשת המאמין (40: 40)

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا، وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُدْرَقُونَ فِيهَا بِخَيْرٍ حَسَابٍ ۝

المؤمن: 41

229 והגרורות תמתינה לבדן, עד מלאת להן, שלוש טהרות, ואינן בנות חורין להסתיר את אשר ברא אלוהים ברחמיהן, אם מאמינות הן באלוהים וביום האחרון. ולבעליהן זכות יתר להשיבן בזאת אם יחפצו לעשות שלום. וזכות להן כזכות הגבר שמעליהן בצדק, ולגברים יתרון עליהן. ואלוהים גיבור וחכם.

230 הגירושין, שתי פעמים, ואחרי כן חובה, להחזיקן בצדק או לשלחן ברוחב לב. ולא תקחו מאומה מאשר נתתם להן, אלא אם יינאזו השניים שמא לא יקיימו את סייגי אלוהים. ואם יראים אתם שמא לא יקיימו את סייגי אלוהים אין בהם עוול יען כי תפדה עצמה בו. אלה סייגי אלוהים ולא תעברו אותם. והעוברים את סייגי אלוהים המה המרעים.

(פרשת הפרה (2: 229-230)

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ ۚ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَبُعُو ثَلَاثَ أَحْقٍ بِرَدِّ هُنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا ۚ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۚ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

الطَّلَاقُ مَرَّتَيْنِ ۚ فَإِنْ سَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيَةً بِإِحْسَانٍ ۚ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَفَا ۚ أَلَّا يَقِيمَا حَدُّهُمَا ۚ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يَقِيمَا حَدُّهُمَا ۚ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ ۚ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝

17. נבואות

רבים מפרקי הקוראן הראשונים מביאים תופעות שונות כהוכחה וכתמיכה לתורותיהן העיקריות.

חלק מפרקים אלה מכיל נבואות אשר נתגשמו לעיני עדים במהלך הדורות.

תְּכִיפּוֹת ההתגשמות היא במלוא מובנה המילולי של הנבואה. לפעמים ההקשר הוא מטפורי בלבד, ולעתים מכיל את שני הסממנים.

כפי שכבר הוסבר; עצם שמו של הספר מעיד על היותו נבואה כוללת אשר נתגשמה בפני עדים במשך הדורות

ההתגלות הראשונה, למשל, מבשרת את בו תקופות החכמה על ידי הפצתה באות הכתובה (96: 6-4)

20 הַזֵּרִים את שני הימים. והם, באחד הימים, יִפְגְּשׁוּ.

21 בין שניהם חָץ לא יעברו אחד את גבול האחר.

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَنِ ۚ

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَنِ ۚ

الترجمن: ۲۰-۲۱

34 הוי חברת הג'ין ובני האדם! אם יכולים אתם לעבור מקצות השמים והארץ, עברו אפוא, אכן לא תצליחו כִּי אם בסמכות.

35 באיזה מאותות אלוהים תכחשו, אפוא?

36 תִּשְׁלַח עליכם להבת אש, ועשן, ולא תוכלו להושיע לנפשכם.

(פרשת הרחמן 34-36 ; 20-21: 55)

يَمْحُشَرِ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنَّ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ
تَنْفُذُوا مِنْ أَفْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا ۚ

لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ۚ

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝

يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوْאٌ مِنْ نَارِهِ وَنُحَاسٌ

فَلَا تَنْتَصِرَانِ ۚ

الترجمن: ۳۴-۳۶

إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ۚ

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۚ

وَلَاذِلَّا الْأَرْضُ مَدَّتْ ۚ

وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۚ

وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۚ

2 בעת יתבקעו השמים.

3 ויאזינו לאלוהים בכישרון.

4 ובעת שהארץ תתמודד.

5 ותוציא את אשר בתוכה ותתרוקן.

6 ותאזין לאלוהיה בכישרון.

(פרשת הבקיעה 84: 2-6)

الانشقاق: ۲-۳

وَأَذِ الْإِنْسَانَ عِطْلًا ۖ

5 וכאשר הנאקות ההרות תינטשנה.

التكوير: 5

8 וכאשר הנפשות תיזננה.

11 וכאשר המגילות תיפרשנה.

12 וכאשר השמיים ייחשפו.

وَأَذِ الْإِنْسَانَ رُجُوتًا ۖ

(פרשת הקיפול 11-12; 8: 5, 81)

التكوير: 8

وَأَذِ الصُّحُفَ تُنشَرَت ۖ

2 בעת תרעש הארץ את רעשה.

3 ותוציא הארץ את נטל משאיה.

4 ויאמר האדם: "מה לה?"

5 אז תספר את דברה.

6 כי אלוהיד קשף לה חזון.

وَأَذِ السَّمَاءَ كُشِطَتْ ۖ

التكوير: 11-12

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۖ

وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۖ

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۖ

يَوْمَئِذٍ تُخْبِتُ أَعْيَانَهَا ۖ

يَا أَيُّهَا رَبِّكَ أَخْرِجْ مَا لَهَا ۖ

7 באותו יום יופיעו האנשים בקבוצות מפורזות למען יראו את מעשיהם.

8 וכל אשר עשה טוב כמשקל גרגר אבק, אכן יראנו.

9 וכל אשר עשה רע, כמשקל גרגר אבק, אכן יראנו.

(פרשת הרעש 9-2: 99)

يَوْمَئِذٍ يَصُدُّ النَّاسُ أشتَاتًا لِّيُرَوּا

أَعْمَانَهُمْ ۖ

فَمَنْ يَحْمِلْ يُثْقَلْ ۖ ذَرَوْا خَيْرًا يَرَهُ ۖ

وَمَنْ يَحْمِلْ يُثْقَلْ ۖ ذَرَوْا شَرًّا يَرَهُ ۖ

الزلزال: 2-9

106 וישאלוך על דבר ההרים, אמור: אלוהים יפורר אותם כאבק.

107 ויעזבם כמישור שטוח.

108 לא תראה בהם עיקום או בליטה.

(פרשת טא-הא 106-108: 20)

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي

نَسْفًا ۖ

يَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۖ

لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۖ

طه: 104-106

83 וביום יוכרע דינם נוציא להם מבהמת הארץ אשר תפצעם על אשר לא שמעו לנו ולא בטחו באותותינו.

(פרשת הנמלים 83: 27)

وَأَذِ الْقَوْلَ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ

دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تَعْلَمُهَا أَنَّ النَّاسَ

كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ۖ

النمل: 83

- 8 וכאשר יסנוור הברק את הראיה.
 9 והירח ילקה.
 10 וייאספו השמש והירח יחד.
 (פרשת התקומה 10-8: 75)

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ
 وَخَسَفَ الْقَمَرُ
 وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

القيامة : ٨ - ١٠

18.

התבוננות בטבע

אחד המאפיינים של הקוראן הוא שאף על פי שהוא בן 1400 שנה, לא תיאר דבר בטבע אשר נתגלה כלא-נכון על ידי המחקר שלאחריו.

קטעים רבים מתייחסים לתגליות מדעיות חדשות, ואחרים מצביעים על תופעות אשר עודן מחכות לחקרן. אך מעט קטעים נבחרו להדגים חלק מהמשמעויות של האיזכורים הרבים מאד של תופעות-טבע הנזכרות בקוראן.

30 ומאותותיו בריאת השמים והארץ וכל הממלא אותם מכל חי, והוא אשר יוכל לאספם כאשר יחפץ.
(פרשת העצה 30: 42)

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُنَّ
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ
قَدِيرٌ ○

التَّوْرَى : 30

99 והוא אשר הקים אתכם מנפש אחת, דרך אב ואם (והכין אתכם לחיי העולם הזה ולחיי העולם הבא), אכן הבהרנו את האותות לאנשי בינה.
(פרשת המקנה 99: 6)

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ. قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَةَ
لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ○

الانعام : 99

2 הוי בני האדם! ייראו את אלוהים אשר ברא אתכם מנפש אחת וברא ממנה את בת זוגה, והפיץ מהם אנשים רבים ונשים. וייראו את אלוהים אשר בשמו תשאלו איש את רעהו חֶסֶד. כי אלוהים משגיח עליכם ומעמידכם במבחן.
(פרשת הנשים 2: 4)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ
نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ
مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً. وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ○

النِّسَاء : 2

7 הוא היוצר אתכם ברחם אמותיכם כרצונו. אין אלוה זולתו, העוזר והחכם.
(פרשת בית עמרם 7: 3)

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ○

أَلْ عمران : 7

20 הלא תראה כי אלוהים ברא את השמים ואת הארץ על יסודות החכמה.
אם ירצה ישמידכם ויביא בריאה חדשה.
(פרשת אברהם 14: 20)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ، إِنَّ يَشَاءُ مِنْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ
جَدِيدٍ

אברהים : 20

6 וראה את ההרים אשר תחשבם ליציבים, והם נעים כנוע העננים. זהו מעשה אלוהים שהיטיב להתקין כל דבר, וכן הוא יודע את אשר תעשו.
(פרשת הנמלים 27: 6)

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ
تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ، صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي تَثْقَنَ
كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ

النمل : 89

6 בני האדם! אם יש לכם ספקות בדבר תחית-המתים, זכרו כי אנו יצרנו אתכם מעפר, אחרי כן מטיפה, אחרי כן מדם קרוש, ומעובר מפותח בעל רוח חיים, או מפותח בחלקו, למען, יובהר לכם עוז כחננו, ואנו שומרים ברחם את כל מה שנרצה עד למועד קבוע. אחרי כן נוציאכם תינוקות, ואתם גדלים ומתבגרים. ויש מכם שנפטר לפני זמנו, ויש מכם שמגיע לשיבה לא יחפוץ בה וישכח כל אשר ידע בחייו. ותראו את הארץ ללא סימן חיים, וכאשר ירד עליה גשם תחל לנוע כדי לגדל ולהצמיח סוגי צמחים משמחי עיניים.

(פרשת ה-חג; העליה לרגל 22: 6)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ
فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَ
غَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ، وَنُقَرُّ فِي
الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ
نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لَتَبَلُغُوا أَشَدَّكُمْ
وَمِنْكُمْ مَّن يَمُوتُ، وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدِّدْ
أَرْدَلِ الْعُمَرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ تَغْيِيرِ
شَيْءٍ، وَتَرَى الْآرَضَ هَامِدَةً قِيَادًا
أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ فَهَبَّتْ وَرَبَّتْ
وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ دَوْحٍ بَهِيجٍ

الحج : 6

9 והוא ברא את הסוסים והפרדים והחמורים לנוי, ולמען תרכבו עליהם. והוא בורא מה שאינכם יודעים.
(פרשת הדבורה 16: 9)

وَالْغَنَىٰ وَالْغَالِ وَالْحَمِيرَ الَّذِي يَرْكَبُوهُ وَزِينَةً
وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

النحل : 9

קריאות תפילה

התפילה היא מערכת יחסים בין האל והאדם שאלוהים בלבבו.

חסדו של האל הוא המושך אליו את האדם. האדם עונה בתודה וברוח נכונה והאל נעשה קרוב לו.

בתפילה מקבלת מערכת יחסים זו משמעות ומניבה תוצאות מיוחדות.

מי שנתנסה בניסיון רוחני ובהשיגיו, יודע, ויודע זאת מחזרות נשנות, שהמאמין השלם זוכה לכוח יצירה על ידי תפילתו.

187 וכי ישאלוך עבדי עלי, הרי קרוב אנוכי. עונה לקריאת הקורא אלי. ייענו לי, איפוא, ויאמינו בי למען ילכו בהנחיה.

202 ומהם אשר יאמר: ריבוננו! תן לנו טובה בעולם הזה, וטובה בעולם הבא, ושומרנו מפני תוכחת האש.

203 אלה, חלק להם על אשר זכו, ואלוהים מהיר חשבון.

287 אין אלוהים כופה נפש אלא כיכולתה. אשר זכתה בו לה הוא, ואשר התחייבה בו עליה. ריבוננו! אל תייסרנו אם שכחנו ואם טעינו. ריבוננו ואל תכביד עלינו אִכְךָ כאשר הכבדת על אשר לפנינו. ריבוננו! ואל תעמיס עלינו אשר לא נוכל שאתו. וסלח לנו, ומחל לנו ורחם עלינו. אתה מגיננו, הושיענו, איפוא, מפני עם הכופרים.

(פרשת הפרה 287; 203; 202; 187: 2)

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۚ
أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلَعَنِهِمْ
يَزِيدُونَ

البقرة: ١٨٧

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا ۗ وَاللَّهُ
سَرِيعُ الْحِسَابِ

البقرة: ٢٠٢-٢٠٣

لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا شَيْئًا ۖ وَسَعَاءَ لَهَا مَا
كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ۗ رَبَّنَا لَا
تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا
تَحْمِلْ عَلَيْنَا أَوْرَاسَنَا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا
بِهِ ۚ وَاعْفُ عَنَّا ۖ وَاعْفُ لَنَا ۖ وَارْحَمْنَا ۖ
أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

البقرة: ٢٨٧

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ
 اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ
 الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى
 جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمُوتِ
 وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ
 فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
 رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ
 وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ
 رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ
 أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا
 ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا
 مِنَ الْآثِمِينَ
 رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا
 تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ
 الْوَعْدَ
 فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ
 عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ بَعْضُكُمْ
 مِن بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا
 مِن دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي قَاتِلُوا
 لَأَكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دُخْلَنَّهُمْ
 جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا
 مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَكَ حُسْنُ
 الثَّوَابِ

אל עמרן: 191-196

191 הנה בבריאת השמים והארץ, ובחילופי הלילה והיום אותות לאנשי בינה.

192 אשר מזכירים את אלוהים בעמידה ובשיבה, ובשכבם על צידם, ומתבוננים אל בריאת השמים והארץ, לאמור: "ריבוננו לא בראת זאת לתוהו – ישתבח שמך: שומרינו, אפוא, מעונש גהינום.

193 ריבוננו! הנך משפיל את האיש אשר תבואהו בתוך גהינום, ואין לפושעים כל מושע.

194 ריבוננו! הנה שמענו קורא הקורא לאמונה, לאמור: "האמינו באלוהים!" והאמנו. אלוהינו! סלח נא, אפוא, לחטאינו, וכפר לנו עוונותינו, ואסוף אותנו עם הישרים.

195 אלוהנו! ותן לנו את אשר הבטחתנו על ידי שליחך, ואל תשפילנו ביום התקומה, כי אתה לא תפר דברך.

196 ועתר להם ריבונם לאמור: אכן לא אקפח את עמלו של איש מכם, אם זכר ואם נקבה, צאצאים אתם זה לזה. ולכן, אלה אשר היגרו ונושלו ממולדתם, ונפגעו למעני, נלחמו ונהרגו, אכפר לחטאיכם, ואכניסם לנן עדן יזרמו מתחתיו הנהרות, גמול מאת אלוהים, כי אתו הגמול הטוב ביותר.

(פרשת בית עמרם 196-191: 3)

20.

פרקים קצרים לשינון

- 1 בשם אלוהים הרחמן והרחום.
 - 2 נשבע אני בחלוף הזמנים.
 - 3 אכן כל האדם אובד.
 - 4 זולתי המאמינים ועושי הישר והמצווים איש את אחיו על האמת, ומצווים איש את אחיו על אורך הרוח.
- (פרשת חלוף הזמנים 103: 1-4)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
وَالْعَصْرِ
إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا
بِالْحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ

العصر: ١-٤

- 1 בשם אלוהים הרחמן והרחום.
 - 2 אמור: הוי הכופרים!
 - 3 אינני עובד את אשר אתם עובדים.
 - 4 ואינכם עובדים את אשר אנכי עובד.
 - 5 ולעולם אינני עובד את אשר עבדתם.
 - 6 ולא אתם עובדים את אשר אני עובד.
 - 7 לכם דתכם ולי דתי.
- (פרשת הכופרים 109: 1-7)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ
لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ
وَمَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ
وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ
وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ
لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ○

الكافرون: ١-٧

- 1 בשם אלוהים הרחמן והרחום.
 - 2 בבוא ישע אלוהים והניצחון.
 - 3 ואתה תראה את האנשים באים בדת אלוהים עדות... עדות.
 - 4 תן שבח ריבונך והתחנן אליו. הן שב תדיר הוא.
- (פרשת הישע 110: 1-4)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○
إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ
وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ
أَقْوَاجًا
فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ
تَوَّابًا ○

النصر: ١-٤

1	בשם אלוהים הרחמן והרחום.	يَسْمِ اللّٰهُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
2	אמור: הוא אלוהים אחד.	قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝
3	אלוהים הצור*.	اللّٰهُ الصَّمَدُ ۝
4	לא ילד ולא הולד.	لَمْ يَلِدْ ۝ وَلَمْ يُولَدْ ۝
5	ואין דומה לו אחד.	وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ۝
(פרשת הייחוד 1-5: 112)		الاخلاص: 1-5
צור: סלע שנשענים עליו — כינוי לאלוהים בתנ"ך.		

1	בשם אלוהים הרחמן והרחום.	يَسْمِ اللّٰهُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
2	אמור: אחסה בריבון בקיעת השחר.	قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝
3	מפני רעת הברואים אשר ברא.	مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝
4	ומפני רעת האופל כאשר יעيب.	وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۝
5	ומפני רעת הנופחות בקשרים.	وَمِنْ شَرِّ النَّفّٰثٰتِ فِي الْعُقَدِ ۝
6	ומפני רעת המקנה בקנאו.	وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ۝
(פרשת בקיעת השחר 6-1: 113)		الفلق: 1-6

1	בשם אלוהים הרחמן והרחום.	يَسْمِ اللّٰهُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
2	אמור: אחסה בריבון בני האדם.	قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاِسِ ۝
3	מלך בני האדם.	مَلِكِ النَّاِسِ ۝
4	אלוה בני האדם.	رَبِّ النَّاِسِ ۝
5	מפני רעת המלחש והחומק.	مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاِسِ ۝
6	הלוחש בלבות בני האדם.	الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُوْرِ النَّاِسِ ۝
7	מהגזינים ומבני האדם.	مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاِسِ ۝
(פרשת בני האדם 7-4: 114)		الناس: 1-7